

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 sierpnia 2008 r.

w sprawie utworzenia struktury doradczej komitetów naukowych i ekspertów w dziedzinie bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego i środowiska oraz uchylająca decyzję 2004/210/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/721/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 152 i 153,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2004/210/WE⁽¹⁾ zmienioną decyzją Komisji 2007/263/WE⁽²⁾ ustanowiono trzy komitety naukowe: Komitet Naukowy ds. Produktów Konsumenckich (SCCP), Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER), Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia (SCENIHR).
- (2) Niektóre zadania SCHER zostały przeniesione do Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) utworzonej rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾, należy więc dokonać przeglądu zakresu kompetencji tego komitetu.
- (3) Z doświadczenia związanego z funkcjonowaniem trzech przedmiotowych komitetów naukowych wynika, że istnieje potrzeba wprowadzenia modyfikacji i poprawy struktury i procedur postępowania tych komitetów.
- (4) Okres sprawowania funkcji członków trzech komitetów naukowych utworzonych decyzją Komisji 2004/210/WE

został przedłużony decyzją Komisji 2007/708/WE⁽⁴⁾ i upłynie w dniu 31 grudnia 2008 r. Członkowie tych komitetów pozostają na swoich stanowiskach, dopóki nie zostaną zastąpieni lub ponownie mianowani.

- (5) Dlatego w celu zachowania przejrzystości należy zastąpić decyzję 2004/210/WE nową decyzją.
- (6) Właściwe i terminowe doradztwo naukowe jest podstawowym wymogiem niezbędnym dla wniosków, decyzji i polityki Komisji związanych z bezpieczeństwem konsumentów, zdrowiem publicznym i środowiskiem. Aby zapewnić łatwiejszy dostęp do wysokiej jakości specjalistycznej wiedzy naukowej w wielu dziedzinach, potrzebna jest elastyczna struktura doradcza w tym zakresie.
- (7) Doradztwo naukowe w sprawach związanych z bezpieczeństwem konsumentów, zdrowiem publicznym i środowiskiem musi opierać się na zasadach najwyższej jakości, niezależności i bezstronności oraz przejrzystości, jak to szerzej przedstawiono w komunikacie Komisji pt. „Gromadzenie i wykorzystanie przez Komisję wiedzy specjalistycznej: zasady i wskazówki. Pogłębianie znajomości przedmiotu w celu poprawy jakości polityki”⁽⁵⁾, i musi być zorganizowane zgodnie z zasadami najlepszych praktyk w zakresie oceny ryzyka.

⁽¹⁾ Dz.U. L 66 z 4.3.2004, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 1.5.2007, s. 14.

⁽³⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 287 z 1.11.2007, s. 25.

⁽⁵⁾ COM(2002) 713 wersja ostateczna z dnia 11 grudnia 2002 r.

- (8) Istotne jest, aby komitety naukowe jak najlepiej wykorzystywały specjalistyczną wiedzę naukową w UE oraz poza nią, tak jak to może być konieczne w przypadku konkretnego zagadnienia. W tym celu należy ustanowić zespół doradców naukowych odpowiednio obejmującą różne dziedziny kompetencji komitetów.
- (9) Reorganizacja struktury doradczej musi zapewnić zwiększoną elastyczność, aby umożliwić doradzanie Komisji w sprawach podlegających ustalonym dziedzinom kompetencji, jak również w sytuacjach pojawiających się i nowo rozpoznanych zagrożeń dla zdrowia oraz w sprawach niewchodzących w zakres kompetencji innych wspólnotowych organów ds. oceny ryzyka. Komitety i eksperci muszą także być w stanie w razie potrzeby udzielić szybkiej porady, zapewnić pełną przejrzystość i wysoki poziom zgodności i współpracy z innymi organami Wspólnoty i odpowiednimi organizacjami naukowymi.
- (10) Zapotrzebowanie na niezależne doradztwo naukowe zarówno w ustalonych, jak i nowych obszarach odpowiedzialności Wspólnoty wchodzących w zakres kompetencji komitetów naukowych będzie prawdopodobnie nadal rosło. Struktura doradztwa naukowego w zakresie oceny ryzyka powinna zatem zostać wzmocniona, zarówno pod względem składu, jak i poprzez efektywniejsze metody pracy.
- (11) Utworzono różne organy wspólnotowe, których zadaniem jest m.in. ocena ryzyka w różnych dziedzinach. Należy zapewnić zgodność i wspierać koordynację między komitetami naukowymi a takimi organami. Komitety naukowe powinny zwiększyć swą efektywność także poprzez odpowiednią wymianę informacji i wiedzy specjalistycznej oraz poprzez współpracę z innymi organami i organizacjami naukowymi na poziomie krajowym i międzynarodowym.
- (12) Należy ulepszyć metody pracy komitetów naukowych poprzez organizowanie, oprócz pracy wewnętrznej, posiedzeń naukowych i warsztatów oraz stworzenie sieci kontaktów.
- (13) Ważne jest, aby komitety naukowe, przy zachowaniu pełnej niezależności, zapewniły otwartość i przejrzystość swoich prac poprzez ustanowienie odpowiednich procedur dialogu między zainteresowanymi stronami.
- (14) Otwartość i przejrzystość, do których dąży się poprzez wdrożenie niniejszej decyzji, należy zapewnić przy pełnym przestrzeganiu wymogów określonych w prawodawstwie wspólnotowym odnośnie do ochrony danych osobowych i do publicznego dostępu do dokumentów, uwzględniając ochronę tajemnicy handlowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Struktura doradcza i jej obszary kompetencji

1. Niniejszym ustanawia się strukturę doradczą w zakresie naukowej oceny ryzyka w obszarach bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego oraz środowiska naturalnego. Struktura ta obejmuje:

- a) Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (dalej: „SCCS”);
- b) Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (dalej: „SCHER”);
- c) Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia (dalej: „SCENIHR”);
- d) Zespół Doradców Naukowych ds. Oceny Ryzyka (dalej: „Zespół”), który będzie wspierać działalność komitetów naukowych zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszej decyzji.

2. Zakres kompetencji struktury doradczej jest taki, jak to zostało określone w załączniku I, bez uszczerbku dla kompetencji przyznanych przez prawodawstwo Wspólnoty innym organom Wspólnoty podejmującym się oceny ryzyka, takim jak Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, Europejska Agencja Leków, Europejska Agencja Chemikaliów oraz Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób.

Artykuł 2

Misja

1. Komisja zwraca się o wydanie opinii naukowej do komitetów naukowych w przypadkach ustalonych przez prawo wspólnotowe.

2. Komisja może również zwrócić się do komitetów naukowych o wydanie opinii w kwestiach:

- a) o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego oraz środowiska; oraz
- b) nieobjętych mandatem innych organów Wspólnoty.

3. Komisja może także w przypadku nagłej potrzeby zwrócić się do komitetów naukowych o udzielenie szybkiej porady dotyczącej stanu wiedzy naukowej na temat określonych zagrożeń.

4. Komisja może zaprosić komitet naukowy do określenia potrzeb badawczych i oceny wyników badań odnośnie do dziedzin podlegających jego kompetencjom.

5. Na wniosek Komisji lub działając z własnej inicjatywy w porozumieniu z Komisją, komitety naukowe mogą podjąć decyzję o zorganizowaniu warsztatów tematycznych w celu przeglądu danych i wiedzy naukowej na temat poszczególnych zagrożeń lub szeroko pojętych kwestii związanych z oceną ryzyka. Na wniosek Komisji opracowują one sprawozdania, stanowiska na piśmie lub wnioski wynikające z tych warsztatów.

W warsztatach tych mogą w stosownych przypadkach uczestniczyć, oprócz członków komitetów, doradcy naukowci wchodzący w skład Zespołu oraz eksperci zewnętrzni, łącznie z ekspertami z organów wspólnotowych, krajowych i międzynarodowych, wykonujących podobne zadania.

Warsztaty te organizowane są przez Sekretariat komitetów naukowych. Sekretariat określa i zapewnia w stosownych przypadkach rozpowszechnienie sprawozdań, stanowisk na piśmie lub wniosków wynikających z warsztatów.

6. Komisja może zaprosić komitety naukowe do uczestnictwa w sieciach tematycznych z innymi organami wspólnotowymi lub organizacjami naukowymi w celu monitorowania i przyczyniania się do rozwoju wiedzy naukowej na temat zagrożeń w ramach obszarów kompetencji określonych w załączniku I.

7. Komitety naukowe zwracają uwagę Komisji na określony lub pojawiający się problem podlegający ich kompetencjom, który ich zdaniem może stanowić rzeczywiste lub potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego lub środowiska, poprzez przyjmowanie i kierowanie do Komisji memorandów i oświadczeń o zajmowanym stanowisku. Komisja może podjąć decyzję o publikacji takich memorandów i oświadczeń i określa działania, które należy podjąć w stosownych przypadkach, łącznie z wnioskiem o opinię naukową w tej sprawie.

ROZDZIAŁ 2

SKŁAD KOMITETÓW NAUKOWYCH I ZESPOŁU

Artykuł 3

Mianowanie członków komitetów naukowych

1. SCCS, SCHER i SCENIHR składają się z maksymalnie 17 członków każdy i mogą współdziałać, z własnej inicjatywy, z co najwyżej pięcioma doradcami naukowymi z Zespołu, którzy uczestniczyliby w pracach komitetu w konkretnych przypadkach lub dziedzinach.

2. Członkowie komitetów naukowych mianowani są przez Komisję na podstawie ich wiedzy specjalistycznej i zgodnie z rozmieszczeniem geograficznym, które odzwierciedla różnorodność zagadnień naukowych i podejść, szczególnie w Europie. Komisja określa liczbę członków każdego komitetu zgodnie z zapotrzebowaniem.

Członkowie każdego komitetu naukowego są ekspertami w jednej lub kilku dziedzinach należących do zakresu kompetencji komitetu i wspólnie obejmują możliwie najszerszy zakres zagadnień.

3. Komisja mianuje członków komitetów naukowych z listy odpowiednich kandydatów ustalonej po publikacji zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz na stronie internetowej Komisji.

4. Żaden z członków komitetu naukowego nie może być mianowany do więcej niż jednego komitetu określonego w art. 1 ust. 1.

Artykuł 4

Ustanowienie Zespołu

1. Zespół składa się z doradców naukowych będących ekspertami w jednej lub kilku dziedzinach kompetencji określonych w załączniku I lub w tematach pokrewnych, razem obejmujących jak najszerszy zakres dyscyplin.

2. Komisja mianuje doradców naukowych Zespołu z listy odpowiednich kandydatów ustalonej po publikacji zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz na stronie internetowej Komisji.

3. Komisja w dowolnym czasie decyduje o liczbie doradców naukowych w Zespole w oparciu o zapotrzebowanie na porady naukowe.

Artykuł 5

Okres sprawowania funkcji

1. Członkowie komitetów naukowych są mianowani na okres trzech lat i nie mogą pełnić swoich funkcji dłużej niż przez trzy kolejne kadencje w tym samym Komitecie. Pełnią oni swoje funkcje do czasu, aż zostaną zastąpieni lub ponownie mianowani.

W celu zagwarantowania ciągłości dostępnej wiedzy fachowej, w wyjątkowych przypadkach Komisja może przedłużyć okres sprawowania funkcji członków komitetu naukowego maksymalnie o 18 miesięcy.

Członkowie, których trzecia kadencja z rządu w Komitecie naukowym dobiegła właśnie końca, mogą zostać wybrani na członków innego komitetu naukowego.

2. Gdy członek nie spełnia kryteriów członkostwa określonych w regulaminie, o którym mowa w art. 12, lub pragnie zrezygnować, Komisja może zakończyć jego członkostwo i wyznaczyć następcę z Zespołu.

3. Doradcy naukowcy są mianowani do Zespołu na okres pięciu lat i mogą być mianowani ponownie.

ROZDZIAŁ 3

FUNKCJONOWANIE STRUKTURY DORADCZEJ

Artykuł 6

Zwrócenie się o pomoc do Zespołu

1. Każdy komitet naukowy może podjąć decyzję o zaproszeniu do współpracy maksymalnie pięciu doradców naukowych z Zespołu w celu przygotowania opinii naukowej. Ci członkowie współpracujący uczestniczą w działaniach i obradach dotyczących danego tematu z tymi samymi funkcjami, obowiązkami i prawami jak członkowie danego komitetu.

2. Dodatkowo każdy komitet naukowy może podjąć decyzję o zaproszeniu innych doradców naukowych z Zespołu w celu przygotowania opinii naukowej. Doradcy ci uczestniczą w działaniach dotyczących danego tematu, ale ich funkcje i odpowiedzialność są ograniczone do przygotowania opinii.

3. Doradcy naukowcy z Zespołu mogą być także zaproszeni do komitetów naukowych w celu pomocy w udzielaniu szybkiej porady, o którą zwróciła się Komisja zgodnie z art. 2 ust. 3 lub do uczestnictwa w warsztatach tematycznych, o których mowa w art. 2 ust. 5.

4. Doradcy naukowcy z Zespołu mogą być zaproszeni przez Komisję do uczestnictwa w posiedzeniach naukowych lub świadczenia usług dla Komisji związanych z informacjami *ad hoc* na temat konkretnych zagadnień.

Artykuł 7

Grupy robocze

1. Komitety naukowe mogą stworzyć specjalne grupy robocze, których zadanie będzie polegało na przygotowaniu projektów opinii naukowych. Powyższe grupy robocze tworzy się zwłaszcza wtedy, gdy zaistnieje konieczność uzyskania ekspertyzy zewnętrznej na dany temat.

2. W porozumieniu z Komisją komitety naukowe mogą zaprosić członków współpracujących, innych doradców naukowych z Zespołu, wyspecjalizowanych ekspertów zewnętrznych, jak również ekspertów z innych organów wspólnotowych,

którzy ich zdaniem posiadają odpowiednią wiedzę naukową, do udziału w swoich pracach.

3. Każdej grupie roboczej przewodniczy członek komitetu naukowego, który to komitet zwołuje te grupy i któremu składają one sprawozdania, mogą one wyznaczyć sprawozdawcę spośród swoich uczestników. Do zagadnień szczególnie złożonych, o charakterze wielodyscyplinarnym, można wyznaczyć więcej niż jednego sprawozdawcę.

4. Gdy dane pytanie jest wspólne dla kilku różnych komitetów naukowych, powołuje się wspólną grupę roboczą, w której skład wchodzi członkowie danych komitetów, jak również członkowie współpracujący, doradcy naukowcy z Zespołu oraz, w razie potrzeby, eksperci zewnętrzni.

Artykuł 8

Udział stażystów

W porozumieniu z Komisją i zgodnie z regulaminem, o którym mowa w art. 12, komitety naukowe mogą dopuścić stażystów do uczestnictwa w posiedzeniach, w celu przyczyniania się do budowy potencjału w dziedzinie oceny ryzyka.

Artykuł 9

Wymogi specjalne

1. Komisja może domagać się od komitetu naukowego przyjęcia opinii naukowej w określonym terminie.

2. Komisja może wymagać przyjęcia wspólnej opinii na temat zagadnień, które nie wchodzi w zakres obszarów kompetencji jednego komitetu naukowego lub które powinny być rozpatrzone przez więcej niż jeden komitet. Wspólna opinia, na wniosek Komisji, może być także przyjęta przez komitety naukowe z inicjatywy Międzykomitetowej Grupy Koordynacyjnej, o której mowa w art. 11.

3. Komisja może określić we wniosku o opinię naukową konsultacje, przesłuchania lub współpracę z innymi organami naukowymi, które uważa za konieczne do przygotowania opinii. O konsultacjach i przesłuchaniach może zdecydować także komitet w porozumieniu z Komisją, jeżeli uważa się to za konieczne do sporządzenia opinii.

4. Komitet naukowy może zażądać dodatkowych informacji od zainteresowanych stron w celu ukończenia opracowywania opinii naukowej. Komitet naukowy może ustalić ostateczny termin przekazania potrzebnych mu informacji. W takim przypadku komitet naukowy może podjąć decyzję o zawieszeniu swoich prac nad daną opinią naukową. Jeżeli potrzebne informacje nie zostaną przekazane w ostatecznym terminie, komitet może przyjąć opinię na podstawie posiadanych informacji.

Artykuł 10

Wybory przewodniczących i wiceprzewodniczących

1. Każdy komitet naukowy wybiera przewodniczącego oraz dwóch wiceprzewodniczących spośród swoich członków. Wybór zostaje dokonany zwykłą większością głosów członków komitetu. Okres sprawowania funkcji przewodniczącego i wiceprzewodniczącego wynosi trzy lata, z możliwością ponownego wyboru.

2. Procedura wyboru przewodniczącego i wiceprzewodniczącego komitetów naukowych zostaje określona w regulaminie, o którym mowa w art. 12.

Artykuł 11

Koordinacja komitetów naukowych

Międzykomitetowa Grupa Koordynacyjna (ICCG), składająca się z przewodniczących i wiceprzewodniczących komitetów naukowych, zapewnia koordynację tych trzech komitetów naukowych zgodnie z regulaminem, o którym mowa w art. 12.

Artykuł 12

Regulamin

1. Na wniosek Komisji i w porozumieniu z nią komitety naukowe przyjmują wspólny regulamin.

2. Regulamin zapewnia wykonywanie zadań przez komitety naukowe zgodnie z zasadami doskonałości, niezależności i przejrzystości, uwzględniając równocześnie uzasadnione wnioski o zachowanie tajemnicy handlowej, jak również zasady oceny ryzyka, które mogą zostać ustalone przez Komisję w świetle doświadczenia, mając na względzie politykę w tym obszarze.

3. Regulamin dotyczy w szczególności zagadnień wymienionych w załączniku II.

Artykuł 13

Zasady głosowania

1. Komitety naukowe przyjmują opinie, szybkie porady, memoranda lub oświadczenia o zajmowanym stanowisku większością głosów całkowitej liczby członków danego komitetu wraz z członkami współpracującymi.

2. Każdy komitet naukowy stanowi większością głosów swoich członków w każdej innej kwestii.

3. Ci członkowie komitetu, którzy zrezygnowali lub których członkostwo zostało zakończone zgodnie z art. 5 ust. 2, nie są uwzględniani w obliczaniu większości przy wykonywaniu ust. 1 i 2.

Artykuł 14

Rozbieżne opinie, koordynacja i współpraca z innymi organami wspólnotowymi, krajowymi i międzynarodowymi

1. Komitety naukowe wspierają Komisję i przyczyniają się do identyfikacji we wczesnym stadium:

a) potrzeb i możliwości koordynacji pracy oraz współpracy;

b) potencjalnych i rzeczywistych rozbieżności w opiniach naukowych z innymi odpowiednimi organami wspólnotowymi, krajowymi i międzynarodowymi wykonującymi podobne zadania, na temat ogólnych i szczegółowych kwestii związanych z oceną ryzyka.

Wspierają one Komisję w unikaniu, uzgadnianiu i wyjaśnianiu rozbieżnych opinii oraz nawiązują współpracę i utrzymują kontakty z takimi organami.

2. Komisja może podjąć inicjatywę wnioskowania o wspólną pracę i organizowania wspólnej pracy komitetów naukowych z organami wspólnotowymi, krajowymi i międzynarodowymi wykonującymi podobne zadania. W szczególności może zwracać się do komitetów naukowych o sporządzenie wspólnej opinii z innymi organami wspólnotowymi, po uzgodnieniach z tymi organami.

3. W przypadku stwierdzenia poważnych rozbieżności w kwestiach naukowych, kiedy to organem związanym z danym zagadnieniem jest organ Wspólnoty, zainteresowany komitet naukowy, na wniosek Komisji, współpracuje z zainteresowanym organem w celu rozstrzygnięcia rozbieżności lub też przedstawienia Komisji wspólnego dokumentu, wyjaśniającego sporną kwestię naukową i określającego odpowiednie niejasności w danych. Dokument ten zostaje opublikowany.

ROZDZIAŁ 4

ZASADY

Artykuł 15

Niezależność

1. Członkowie komitetów naukowych, członkowie współpracujący, inni doradcy naukowcy z Zespołu oraz eksperci zewnętrzni mianowani są osobiście. Nie mogą oni przekazywać swoich obowiązków innym osobom.

2. Członkowie komitetów naukowych, doradcy naukowcy z Zespołu oraz eksperci zewnętrzni uczestniczący w grupach roboczych zobowiązują się działać niezależnie od wszelkich wpływów zewnętrznych.

W tym celu składają oni deklarację o zaangażowaniu w działanie na rzecz interesu publicznego oraz deklarację o braku konfliktu interesów świadczącą o braku lub o istnieniu jakichkolwiek bezpośrednich lub pośrednich interesów, które mogłyby zostać uznane za naruszające ich niezależność.

Deklaracje te są składane w formie pisemnej. Członkowie komitetów naukowych i doradcy naukowcy z Zespołu składają coroczne deklaracje.

3. Członkowie komitetów naukowych, członkowie współpracujący, inni doradcy naukowcy oraz eksperci zewnętrzni uczestniczący w pracach grup roboczych podczas każdego posiedzenia składają deklarację o wszelkich szczególnych interesach, które mogłyby zostać uznane za naruszające ich niezależność w związku z punktami porządku obrad.

Artykuł 16

Przejrzystość

1. Działalność komitetów naukowych jest prowadzona z zapewnieniem wysokiego stopnia przejrzystości. Komisja w szczególności udostępnia opinii publicznej na swojej stronie internetowej bez zbędnej zwłoki:

- a) wnioski o opinie skierowane do komitetów naukowych;
- b) porządki dzienne i protokoły spotkań komitetów naukowych, Międzykomitetowej Grupy Koordynacyjnej i grup roboczych;
- c) opinie naukowe oraz szybkie porady przyjęte przez komitety naukowe, łącznie z opiniami mniejszości i nazwiskami uczestników grup roboczych, którzy wnieśli swój wkład do danej opinii; opinie mniejszości są przypisywane danym członkom lub doradcom;
- d) wspólny regulamin komitetów naukowych;
- e) nazwiska członków komitetów naukowych, jak również doradców naukowych z Zespołu wraz z krótkim życiorysem każdego członka i doradcy;
- f) deklaracje o braku konfliktu interesów członków komitetów naukowych, doradców naukowych z Zespołu i ekspertów zewnętrznych, którzy uczestniczyli w grupie roboczej.

2. Zasady przejrzystości, o których mowa w ust. 1, stosuje się zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia

30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽²⁾, szczególnie w odniesieniu do tajemnicy handlowej.

Artykuł 17

Poufność

Członkowie komitetów naukowych, doradcy naukowcy, eksperci zewnętrzni i stażyści nie ujawniają informacji uzyskanych w wyniku pracy komitetów naukowych, warsztatów tematycznych, grup roboczych lub innej działalności związanej ze stosowaniem niniejszej decyzji, jeżeli zostaną poinformowani, że są one poufne.

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Sekretariat komitetów naukowych Komisji

1. Komitety naukowe i ich grupy robocze, ICCG, jak również inne posiedzenia, warsztaty i wydarzenia związane ze stosowaniem niniejszej decyzji są zwoływane przez Komisję.

2. Komisja zapewnia sekretariat naukowy i administracyjny dla komitetów naukowych i ich grup roboczych, jak również dla całej pozostałej działalności związanej ze stosowaniem niniejszej decyzji.

3. Sekretariat jest odpowiedzialny za zapewnienie wsparcia naukowego i administracyjnego potrzebnego do ułatwienia sprawnego działania komitetów naukowych, monitorowania zgodności z regulaminem, szczególnie w odniesieniu do wymogów doskonałości, niezależności oraz przejrzystości, dostarczania informacji na temat działalności komitetów i właściwego dialogu z zainteresowanymi stronami, a w szczególności organizacji przesłuchań dotyczących działalności komitetów, oraz publikacji opinii i innych publicznych dokumentów. Ponadto sekretariat stanowi wsparcie dla komitetów w organizowaniu i stosowaniu kontroli jakości opinii, przewidzianej w regulaminie, pod względem kompletności, spójności, jasności i zgodności z zamówieniami i standardami redakcyjnymi.

4. Sekretariat zapewnia koordynację naukową i techniczną działalności komitetów naukowych oraz, w miarę potrzeby, koordynację ich działalności z działaniami innych organów wspólnotowych, krajowych i międzynarodowych, jak również stosowanie procedury dialogu z zainteresowanymi stronami, określonej w regulaminie i informowanie o działalności komitetów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

*Artykuł 19***Wynagrodzenie i zwrot kosztów**

Członkowie komitetów naukowych, doradcy naukowi z Zespołu oraz eksperci zewnętrzni są uprawnieni do otrzymania wynagrodzenia za uczestnictwo w posiedzeniach komitetów, warsztatach tematycznych, grupach roboczych i innych posiedzeniach i wydarzeniach organizowanych przez Komisję, oraz za świadczenie usług sprawozdawców w sprawie określonych zagadnień, zgodnie z załącznikiem III.

Komisja zwraca koszty podróży i utrzymania.

*Artykuł 20***Zastąpienie komitetów naukowych**

Komitety naukowe powołane art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji zastępują istniejące komitety naukowe powołane decyzją 2004/210/WE w sposób następujący:

- a) Komitet Naukowy ds. Produktów Konsumenckich zostaje zastąpiony przez Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów;
- b) Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska zostaje zastąpiony przez komitet o tej samej nazwie;

- c) Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia zostaje zastąpiony przez komitet naukowy o tej samej nazwie.

*Artykuł 21***Uchylenia**

1. Decyzja 2004/210/WE traci moc.

Jednakże trzy komitety powołane wyżej wymienioną decyzją pełnią nadal swoje funkcje do czasu rozpoczęcia funkcjonowania komitetów naukowych utworzonych niniejszą decyzją.

2. Wszelkie odniesienia do uchylonej decyzji należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji; odniesienia do komitetów powołanych uchyloną decyzją należy rozumieć jako mające zastosowanie do komitetów powołanych niniejszą decyzją.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

ZAKRES KOMPETENCJI

1. Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów

Komitet wydaje opinie w kwestiach dotyczących wszelkiego rodzaju ryzyka w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa (szczególnie ryzyka chemicznego, biologicznego, mechanicznego i innego ryzyka fizycznego) nieżywnościowych produktów konsumenckich (na przykład: produktów kosmetycznych i ich składników, zabawek, wyrobów tekstylnych, odzieży, produktów higieny osobistej i artykułów gospodarstwa domowego, takich jak detergenty itp.) oraz usług (na przykład: wykonywania tatuaży, sztucznego opalania itp.).

2. Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska

Komitet wydaje opinie na temat ryzyka dla zdrowia i środowiska naturalnego związanego z zanieczyszczeniami w mediach środowiskowych oraz z innymi czynnikami biologicznymi i fizycznymi lub zmieniającymi się warunkami fizycznymi, które mogą mieć negatywny wpływ na środowisko, na przykład w stosunku do jakości powietrza, wód, odpadów i gleb, jak również na temat oceny środowiskowej cyklu życia. Komitet zajmuje się także kwestiami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa związanymi z toksycznością i ekotoksycznością biocydów.

Bez uszczerbku dla kompetencji przyznanych Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), Komitetowi Naukowemu ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS) i innym europejskim agencjom ds. oceny ryzyka, komitet może być także zaproszony przez Komisję do zajęcia się, szczególnie we współpracy z innymi europejskimi agencjami, a przede wszystkim ECHA, kwestiami związanymi z badaniami toksyczności i ekotoksyczności związków chemicznych, biochemicznych i biologicznych, których użycie może mieć szkodliwe konsekwencje dla zdrowia ludzkiego oraz środowiska. Dodatkowo komitet będzie zajmował się kwestiami związanymi z metodycznymi aspektami oceny ryzyka dla zdrowia i środowiska ze strony chemikaliów, łącznie z mieszaninami związków chemicznych, istotnymi dla udzielania dokładnych i spójnych porad w swoich obszarach kompetencji, jak również w celu udziału w rozpatrywaniu istotnych kwestii w ścisłej współpracy z innymi agencjami europejskimi.

3. Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia

Komitet zapewnia opinie w kwestiach dotyczących pojawiających się i nowo rozpoznanych zagrożeń dla zdrowia i środowiska oraz szerokich, złożonych i wielodyscyplinarnych problemów, wymagających kompleksowej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa konsumenta lub zdrowia publicznego oraz problemów pokrewnych, nieobjętych przez żaden inny wspólnotowy organ oceny ryzyka.

Do przykładów potencjalnych obszarów działalności można zaliczyć potencjalne ryzyko związane ze wzajemnym oddziaływaniem czynników ryzyka, efekty synergiczne, efekty kumulacyjne, oporność drobnoustrojów, nowe technologie, takie jak nanotechnologie, wyroby medyczne, łącznie z tymi, w skład których wchodzi substancje pochodzenia zwierzęcego lub ludzkiego, inżynieria tkanek, produkty krwiopochodne, obniżenie płodności, nowotwory narządów układu dokrewnego, zagrożenia fizyczne, takie jak hałas czy pole elektromagnetyczne (pochodzące z telefonów komórkowych, przekaźników i elektronicznego sprzętu domowego), oraz metody oceny nowych zagrożeń. Komitet może być także wezwany do zajęcia się ryzykiem związanym z czynnikami wpływającymi na zdrowie publiczne oraz chorobami niezakaźnymi.

ZAŁĄCZNIK II

REGULAMIN

Wspólny regulamin, który ma być przyjęty przez komitety naukowe zgodnie z art. 12, obejmuje w szczególności następujące zagadnienia:

1. Koordynacja pomiędzy komitetami naukowymi

- a) Wyznaczenie komitetu naukowego odpowiedzialnego, na wniosek, za opinie naukowe, które nie wchodzą w zakres obszarów kompetencji jednego komitetu naukowego lub które powinny być rozpatrzone przez więcej niż jeden komitet.
- b) Przyjęcie wspólnych opinii, szybkich porad, memorandumów lub oświadczeń o zajmowanym stanowisku.
- c) Procedury w celu zapewnienia koordynacji między komitetami naukowymi, łącznie ze sprawami odnoszącymi się do harmonizacji oceny ryzyka oraz funkcjonowania Międzykomitetowej Grupy Koordynacyjnej.

2. Procedury podejmowania decyzji w ramach komitetów

- a) Wybory przewodniczącego i wiceprzewodniczącego komitetów naukowych.
- b) Procedury przyjmowania opinii:
 - w normalnych warunkach,
 - w drodze procedury pisemnej w normalnych warunkach, oraz
 - w drodze przyspieszonej procedury pisemnej, jeżeli pilność sprawy wymaga zastosowania takiej procedury.
- c) Procedura udzielania szybkich porad na wniosek Komisji zgodnie z art. 2 ust. 3; procedura ta zapewnia wysoką jakość opinii i odpowiednie jej zatwierdzenie przez komitet.
- d) Przyjmowanie memorandumów i stanowisk na piśmie w celu zwrócenia uwagi Komisji na specyficzne lub nowo powstałe problemy.

3. Organizacja prac naukowych

- a) Tworzenie i organizacja grup roboczych komitetów naukowych, łącznie ze wspólnymi grupami roboczymi.
- b) Zaangażowanie doradców naukowych z Zespołu w działalność komitetów oraz udział ekspertów zewnętrznych.
- c) Wyznaczenie sprawozdawców oraz określenie ich zadań w związku z przygotowaniem projektów opinii dla komitetów naukowych.
- d) Format oraz treść opinii naukowych oraz procedury w celu zapewnienia i poprawienia ich spójności, jak również standardów edytorskich.
- e) Organizacja posiedzeń, warsztatów tematycznych i sieci powiązań oraz uczestnictwo w nich.
- f) Zaangażowanie stażystów.

4. Obowiązki członków komitetu, doradców naukowych współpracujących i innych doradców z Zespołu, ekspertów zewnętrznych i stażystów

- a) Kryteria uczestnictwa i warunki, na jakich wygasa członkostwo w komitecie.
- b) Wdrożenie wymogów poufności określonych w art. 17.
- c) Odpowiedzialność i zobowiązania członków, doradców współpracujących i innych doradców naukowych z Zespołu oraz ekspertów zewnętrznych w związku z ich kontaktami z wnioskodawcami, grupami szczególnych interesów i innymi zainteresowanymi stronami.
- d) Warunki i procedura, według których członek komitetu, doradca współpracujący, inny doradca naukowy lub ekspert zewnętrzny powinni być wyłączeni z obrad lub głosowania na dany temat w komitecie lub grupie roboczej, gdy istnieją uzasadnione wątpliwości co do jego niezależności.

5. Stosunki ze stronami trzecimi

- a) Procedury rozpoznawania, rozstrzygania lub wyjaśniania różniących się od siebie opinii ze wspólnotowymi, krajowymi i międzynarodowymi organami realizującymi podobne zadania, łącznie z wymianą informacji i organizacją wspólnych spotkań.
- b) Reprezentowanie komitetów naukowych w działaniach zewnętrznych, zwłaszcza w relacjach z innymi organami wspólnotowymi lub międzynarodowymi zaangażowanymi w podobne działania.
- c) Organizacja procedury dialogu z zainteresowanymi stronami, w szczególności organizacja przesłuchań z udziałem przedstawicieli przemysłu lub innych grup szczególnie interesu lub innych zainteresowanych stron.
- d) Publikacja opinii naukowych i innych dokumentów.

ZAŁĄCZNIK III

WYNAGRODZENIA

Członkowie komitetów naukowych, doradcy naukowcy z Zespołu oraz eksperci zewnętrzni są uprawnieni do wynagrodzenia za uczestnictwo w pracach komitetów naukowych w sposób następujący:

Za uczestnictwo w posiedzeniach:

- 300 EUR za każdy pełny dzień uczestnictwa lub 150 EUR za uczestnictwo w posiedzeniu porannym lub popołudniowym komitetu naukowego, grupy roboczej lub też w posiedzeniu zewnętrznym, w którym członkowie biorą udział w związku z pracami komitetów naukowych.

Za sprawowanie funkcji sprawozdawcy w przypadku pytań wymagających co najmniej jednego dnia na przygotowanie projektu opinii oraz za uprzednią pisemną zgodą Komisji:

- 300 EUR.
- W przypadkach całkowicie uzasadnionych oraz w ramach możliwości budżetu suma ta może zostać podwyższona do 600 EUR w przypadku pytań wymagających szczególnie dużego nakładu pracy.

Komisja będzie regularnie oceniała potrzebę dostosowania tych wynagrodzeń w zależności od wskaźników cen, oszacowania wynagrodzeń płaconych ekspertom w innych organach europejskich i doświadczenia dotyczącego obciążenia pracą członków komitetów, członków współpracujących, innych doradców naukowych i ekspertów zewnętrznych. Pierwsza taka ocena zostanie dokonana w 2009 r.
